

ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਨਾ ਜੇ. ਜੇ.

ਰਾਜਵੰਤ ਕੌਰ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਸ— ਜਵਾਬਦੇਹ

2012 ਦਾ CWP ਨੰ 13297

8 ਅਗਸਤ, 2012

(A) ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਆਰਟ 14 ਅਤੇ 226 - ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਐਨੀ ਐਕਟ, 1948 - ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ - ਸਕੋਪ - ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਲਈ ਕੰਮ ਨਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਨੀਤੀ ਬਣਾਈ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਹ ਧਾਰਨ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਮੂਰਤ ਸੇਵਾ" "ਅਸਰੂਪ ਸੇਵਾ" ਅਤੇ "ਰੈਗੂਲਰ ਆਰਮੀ ਸਰਵਿਸ" ਇੱਕੋ ਵਰਗੀਕਰਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਰੂਪ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇਣ ਦੀ ਨੀਤੀ ਬਣਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਇਹ ਰਿੱਟ ਕੋਰਟ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇ ਕਿ ਮੌਤ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਡਿਸਮਬੋਡਿਡ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਕਾਫੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦਾ।

(ਪਰਾ ੩)

(B) ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾਮ 226 - ਫੌਜ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮ, ਭਾਗ 1, 2008 - S. 2 - ਰਜਿ. 62(H) - ਸਾਧਾਰਨ ਫੈਮਲੀ ਪੈਨਸ਼ਨ - ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਐਕਟ, 1948 - ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ - "ਅਮੂਰਤ ਸੇਵਾ" ਨੂੰ ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ "ਡਿਸਮਬੋਡਿਡ ਸਰਵਿਸ" ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਜੋ ਕਿ ਸਮਝਦਾਰੀ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਵਿਭਿੰਨਤਾ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ - ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸੜਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਜਦੋਂ "ਮੂਰਤ ਸੇਵਾ" ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਰੱਖੀ ਗਈ, ਵਿਧਵਾ ਆਮ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਸਰਵਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਕੈਰੀਅਰ ਦੌਰਾਨ ਫੌਜੀ ਡਿਊਟੀਆਂ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਵਕਾਲਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿੱਤੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ (ਵਾਰਸ ਦੀ ਕਿਸਮਤ)।

ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਇੱਕ ਸਿਵਲ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਆਰਮੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕਾਲ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਕੋਲ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 62 ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਐਮਬੋਡਿਡ ਸੈਂਡੀ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਦੀ ਸੌਖ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਆਮ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ।

(ਪੈਰਾ ੩)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਤੱਥ ਇਹ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਤੀ ਜਦੋਂ ਮਰਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਗਰਮ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਰਗਰਮ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿਚ ਦਬਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰੇਗੀ। ਮੂਰਤ ਅਤੇ ਵਿਘਨ ਵਾਲੇ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਭੇਦ ਵੱਖਰੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਬਰਾਬਰਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਵਿਭਿੰਨਤਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਗੱਠਜੋੜ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੩)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਰੁਣ ਗੋਸਾਈਂ ।

ਰਾਜੀਵ ਨਰਾਇਣ ਰੈਣਾ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮਰਹੂਮ ਦੀਦਾਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ 16.3.1993 ਤੋਂ ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਐਨੀ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ 6.11.2010 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਸੀ। ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਧਵਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਇਸ ਟਿੱਪਣੀ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ “*ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਦੀ ਮੌਤ ਵਿਛੋੜੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਸਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ*”। ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 28.4.2011/26.5.201 J. ਦੇ ਇਪਗਨਡ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਇਪਗਨਡ ਅਸਵੀਕਾਰ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਸਦਾ ਹਵਾਲਾ 3.10.2011 ਦੇ ਜਵਾਬ (ਅਨੇਕਚਰ IM) ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਨੋਟਿਸ ਮਿਤੀ 15.9.2011।

(2) ਆਮ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 62, ਸਬ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (ii) ਆਈਓ ਸੈਕਸ਼ਨ-2 ਨੂੰ ਪੈਨਸ਼ਨ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਜ਼ ਫਾਰ ਦਿ ਐਨੀ, ਭਾਗ-1 (2008) ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਟਾਈਲ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜੋ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ। ਅਧੀਨ:-

“ਸੈਕਸ਼ਨ 2: ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ

62. ਇਹ ਨਿਯਮ ਨਿਮਨਲਿਖਤ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ:-

(11) ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੋ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ "ਮੂਰਤ ਸੇਵਾ" ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਜਾਂ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

(12) XXX XXX XXX

XXX”

(3) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 62 ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਿਆ ਹੈ ਜੋ "ਮੂਰਤ ਸੈਂਡੀ" ਪੇਸ਼ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਤੀ ਦੀ ਸੜਕ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਹ "ਮੂਰਤ ਸੈਂਡੀ" ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਐਕਟ, 1948 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਸਰਵਿਸ ਦੇ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਸਾਲ ਜਾਂ ਕੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਆਰਕ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮਤ ਵਿੱਚ ਗਿਰਾਵਟ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿੱਖਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਕਿੱਤਿਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਹ ਸਿਵਲ ਜੀਵਨ ਜੀਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਕਾਲ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮੂਰਤ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 62 ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਮਬੋਡਿਡ ਸਰਵਿਸ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਿਧਵਾ ਸਾਧਾਰਨ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਨੂੰ "ਅੰਗਰੀਣ ਸੇਵਾ" ਨੂੰ "ਅੰਤਬੱਧ ਸੇਵਾ" ਜਾਂ "ਇੱਕ ਨਿਯਮਤ ਕਿਸਮ ਦੀ ਫੌਜ ਸੇਵਾ" ਨਾਲ ਬਰਾਬਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਸਾਡੇ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ "ਮੂਰਤ ਸੇਵਾ" "ਡਿਸਮਬੋਡਿਡ ਸਰਵਿਸ" ਅਤੇ "ਰੈਗੂਲਰ ਆਰਮੀ ਸਰਵਿਸ" ਇੱਕੋ ਵਰਗੀਕਰਣ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਸਮਰੂਪ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ। ਜੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਨੀਤੀ ਬਣਾਈ ਹੈ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦੇਣ ਜਾਂ ਨਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਇਹ ਰਿੱਟ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ ਅਤੇ ਇਹ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਡਿਸਮਬੋਡਿਡ ਸਰਵਿਸ ਵੀ ਆਮ ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਚੰਗੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਟੈਰੀਟੋਰੀਅਲ ਆਰਮੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਘਟਨਾ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਤਕਨੀਕੀ ਤੌਰ 'ਤੇ "ਕਰਮਚਾਰੀ" ਅਤੇ "ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ" ਦਾ ਰਿਸ਼ਤਾ "ਡਿਸਮਬੋਡਿਡ ਸਰਵਿਸ" ਦੌਰਾਨ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ, ਪਰ ਤੱਥ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪਤੀ ਜਦੋਂ ਮਰਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਸਰਗਰਮ ਡਿਊਟੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ ਸਰਗਰਮ ਡਿਊਟੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਬਾਏ ਗਏ ਕਿਸਮ ਦਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰ ਬਣਾਓ।

ਏਮਬੋਡੀਡ ਅਤੇ ਡਿਸਮਬੋਡੀਡ ਸੇਵਾਵਾਂ ਭਿੰਨ ਹਨ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਹੈ ਕਿ ਗੈਰ-ਬਰਾਬਰਾਂ ਨਾਲ ਬਰਾਬਰੀ ਦਾ ਸਲੂਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਣ ਹੈ ਅਤੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਅੰਤਰ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਵਸਤੂ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਵਰਗੀਕਰਣ ਅਤੇ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕਿਸਮਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਆਰਮੀ ਲਈ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ, ਭਾਗ-1 (2008) ਦੇ ਨਿਯਮ 62, ਸਬ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ (ii) ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ, ਭਾਗ-1 (2008) ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ। ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਫੌਜ ਦੇ ਪੈਨਸ਼ਨ ਨਿਯਮਾਂ, 1961 ਦੇ ਪੈਰਾ 179, ਪੈਰਾ 1 ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਲਾਨਾ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੁਰਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਅਪਾਹਜ ਹੋਣ ਦੇ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਤੈਵਿੰਦਰ ਸਿੰਘ (1), ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ:-

“ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਐਕਟ, ਭੁੱਲ ਜਾਂ ਕਮਿਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਗਠਜੋੜ ਦਿਖਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੱਟ ਲੱਗਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਆਮ ਉਮੀਦ ਕੀਤੇ ਮਿਆਰ ਅਤੇ ਜੀਵਨ ਢੰਗ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਫੌਜੀ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੇ ਅਪਾਹਜਤਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਦੋਂ ਉਹ ਸਾਲਾਨਾ ਛੁੱਟੀ 'ਤੇ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਸੜਕ ਹਾਦਸੇ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਫੌਜੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਂ ਵਧ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਅਪੰਗਤਾ ਪੈਨਸ਼ਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।”

ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਖਰਚਾ ਨਹੀਂ।

ਐਸ ਗੁਪਤਾ

ਅਜੈ ਕੁਮਾਰ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਗੁਰਮੀਤ ਸਿੰਘ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਜੇ. ਜੇ.

ਸ਼ਾਂਤੀ ਸਰੂਪ ਸ਼ਰਮਾ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੁਨ ਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ— ਜਵਾਬ ਦਿਓ

CWPNp. 2011 ਦਾ 6507

1 ਮਈ, 2012

(A) **ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ 226/22 7 - ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਐਕਟ**

1951 - ਐਸ. 29, 31 ਅਤੇ 32 ਜੀ - ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ

ਗਾਰੰਟਰ/ਜ਼ਮਾਨਤ - ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਧਾਰਾ 406IPC ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ - ਕੀ^

(1) 2012 (3) S.C.T. 167

ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਉਹ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਧਾਰਾ 31 (ਏਏ)- ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ - ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਹੋਈ, ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਅਹਿਸਾਸ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ, ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(ਪੈਰਾ ੭)

(B) **ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ। 226/22 7 - ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ 1951 - ਐਸ. 29, 31 ਅਤੇ 32G - ਕੀ ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ - ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨਹੀਂ - ਉਹ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।**

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਬਾਂਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਸੀ. ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ

ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਅਤੇ 32 ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 10)

ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੋਂ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ. ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਲਿਮਟਿਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਏ.ਆਈ.ਆਰ

2002 ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ 74(1) ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾਟਕ ਸਟੈਲ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਹੂਜਾ ਦੀ ਸੌਖ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੀ ਸੌਖ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਸਟੈਲ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਆਸਾਨੀ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ

(ਪੈਰਾ 11)

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜ਼ਮਾਨਤ/ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ 14)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਵਕੀਲ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪੰਡਿਤ ।

ਗੌਰਵ ਗਰਗ ਧੂਰੀਵਾਲਾ, ਡੀ.ਏ.ਜੀ., ਪੰਜਾਬ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1.

(C) ਸੇਠੀ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਜੀ.ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 29 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਵਾਰਡ ਨੰ. 8, ਸਰਹਿੰਦ ਮੰਡੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 2709/2719 ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਮੰਦਾਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਉਕਤ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਰੁਪਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ੰਨਾ ਉਦਯੋਗਿਕ ਕੰਪਨੀ ਮੈਸਰਜ਼ ਅਦਿਤੀ ਐਗਰੋ ਮਿੱਲਜ਼, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਇਕਲੌਤਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 31.3.3. ਨੂੰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਤੋਂ 40 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦਾ ਮਿਆਦੀ ਕਰਜ਼ਾ ਲਿਆ ਸੀ। 1993 ਵਾਰਡ ਨੰ. 8, ਸਰਹਿੰਦ ਮੰਡੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਾਲਾ ਮਕਾਨ ਨੰਬਰ 2709/2719 ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ੰਨਾ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਲਕੀਅਤ ਸੀ ਅਤੇ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦਾ ਨਾਨਾ ਸੀ। ਰੁਪਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ੰਨਾ ਦੇ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਗਾਰੰਟਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਮਕਾਨ ਨੂੰ ਕਰਜ਼ਾ ਜੁਟਾਉਣ ਦੇ ਮਕਸਦ ਨਾਲ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਨਾਲ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, 31.3.1993 ਦੀ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਡੀਡ ਅਨੁਸਾਰ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ। ਉਦਯੋਗਿਕ ਖੇਤਰ ਦੀਆਂ 1 ਕਨਾਲ 14 ਮਰਲੇ ਦੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੈਕਟਰੀ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਸਮੇਤ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰ ਮੈਸਰਜ਼ ਅਦਿਤੀ ਐਗਰੋ ਮਿੱਲਜ਼, ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੇ 15.3.1994 ਤੋਂ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਨਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈ ਲਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਦੇ ਸਹੁਰੇ ਦਾ 4.2.2008 ਨੂੰ 13.11.2006 ਨੂੰ ਵਸੀਅਤ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦਿਹਾਂਤ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਈ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦੀ ਵਸੀਅਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਾਰੰਟਰ/ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ 17.10.2002 ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਦਾ ਡੀਮਡ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਲਿਆ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਲੜਕੇ ਵਿਰੁੱਧ ਥਾਣਾ ਸਰਹਿੰਦ ਵਿਖੇ ਧਾਰਾ 406 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤਹਿਤ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਵੀ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 2.11.2007 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਮਾਨਸਿਕ ਸੰਤੁਲਨ ਗੁਆ ਬੈਠਾ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਪਣਾ ਘਰ ਛੱਡ ਗਿਆ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਲੱਭਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਜ ਤੱਕ ਉਸ ਨੂੰ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸਮਰੱਥ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਦੇਖਭਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅੱਗੇ ਇਹ

ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 (ਏਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਵਜੋਂ ਸਮਾਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਮੁੜ ਅਦਾਇਗੀ 15.3.1994 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਆਖਰੀ ਅਦਾਇਗੀ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ 15.3.2001 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਨਿਗਮ ਨੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ, ਸਰਹਿੰਦ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਵੀ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਗਿਰਵੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮਿਤੀ 6.11.2009 ਨੂੰ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਮਕਾਨ ਦੀ ਮਾਲਕੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਨਾਂ 'ਤੇ ਨਾ ਬਦਲੀ ਜਾਵੇ। ਅੱਗੋਂ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਘਰ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਵੱਲੋਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰਾਂ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਵੇਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 12,18,100/- ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵੀ 3,50,000/- ਦੀ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੇ ਇੱਕ ਆਰ.ਟੀ.ਆਈ ਸਵਾਲ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਮਿਤੀ 10.12.2010 ਦੇ ਪੱਤਰ ਅਨੁਸਾਰ 2,69,82,610/- ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਓਟੀਐਸ ਸਕੀਮ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈਣ ਲਈ 40,67,392/- ਰੁਪਏ ਭਾਵ 15% ਦੀ ਅਗਾਊਂ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਸੀਅਤ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਕੋਲ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇਰੀ ਅਤੇ ਝਰੀਟਾਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ 17.10.2002 ਨੂੰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 9 ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਬੀਤ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਡਵਾਂਸਡ ਕਰਜ਼ੇ ਦੇ ਬਕਾਏ 2.69 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਨਾਲ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤੀ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਵੇਚਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਮੁੱਲ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਲ ਦੇਣਦਾਰ 'ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਵਿਆਜ ਦੇ ਨਾਲ ਇੰਨੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। , ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈ ਕੇ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੋਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਮਕਾਨ ਦਾ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ 31.3.1993 ਦੀ ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ ਅਤੇ ਗਿਰਵੀਨਾਮੇ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਦੀ ਕੀਮਤ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੱਸੀ ਗਈ ਹੈ। 12 ਲੱਖ ਜੋ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ

ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਇਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਤਰੀਕਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਪੂਰਕ ਸਨ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਪਮਾਨ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਏ.ਪੀ. ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੀਏਆਰ ਰੀ-ਰੋਲਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਲ)। ਸੀਮਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ।

ਖਜ਼ਾਨਾ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀ। ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ (ਉਸ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪੁੱਤਰ ਰੁਪਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਸ਼ੰਨਾ ਨੇ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਵੇਚੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧੀਕ ਚੀਫ਼ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਫੱਤੂਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਵੱਲੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨੇ ਅਜੇ ਤੱਕ 2 ਕਰੋੜ 69 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਹੋਰ ਵਿਆਜ ਸਮੇਤ ਵਸੂਲਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਅਜੇ ਬਾਕੀ ਸੀ। ਨਿਲਾਮੀ ਲਈ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਪਰਟੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਮਿਲੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨੇ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਕਬਜ਼ਾ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਰਿਦੁਆਰ ਦੇ ਇੱਕ ਆਸ਼ਰਮ ਵਿੱਚ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਕਾਇਆ ਕਰਜ਼ਾ 2.69 ਕਰੋੜ ਰੁਪਏ ਦਾ ਇਕੱਠਾ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮੌਰਗੇਜ਼ ਡੀਡ ਦੀ ਧਾਰਾ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਸਨ। ਘਰ ਦੇ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ ਨੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਜਮਾਂਦਰੂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਐਨ. ਨਰਸਿਮਾਹਈਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਵਤੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ।) ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ/ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(6) ਮਿਸਟਰ ਬੀ.ਬੀ.ਸੇਠੀ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਸਹਿ-ਸੰਕੋਤਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਐੱਚ.ਐੱਸ.ਬਾਸਵਰਾਜ (ਮ੍ਰਿਤਕ) ਦੇ ਐੱਚ.ਆਰ.ਐੱਸ., ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਨਰਾ ਬੈਂਕ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (4) ਦੁਆਰਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਸੂਰਿਆ ਆਟੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ (5)। ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸਲ ਮਾਲਕ ਵੇਦ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਸ਼ੰਨਾ ਸੀ

(2) ਏਆਈਆਰ 2008 ਐਸਸੀ 1797

(3) 2011(4)PLR242

- (4) (2010) 12 SCC 458
 (5) 2010 (1) PLR 404

ਖੁਦ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ 'ਤੇ ਹਸਤਾਖਰ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਉਸਨੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨਾਲ ਇਕਰਾਰਨਾਮਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨਾਲ ਬੰਨ੍ਹਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਰਟਗੇਜ ਡੀਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਕਲਾਜ਼ (ix) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਦਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ 29.

(7) ਸਾਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਵੀ ਕੋਈ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਰਜ਼ੇ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਸ ਦੇ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਕੋਲ ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ਾ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਅਤੇ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ, ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ, ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੰਪਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਾਮਲਾ *ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਮਾਣਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਆਇਆ ਸੀ, ਜਿੱਥੇ ਕਰਨਾਟਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀਆਂ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸਹੀ ਅਤੇ ਸੱਚਾਈ ਨਾਲ ਵਰਤੋਂ ਕਰੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਅਤੇ 32 ਜੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਸਿਰਫ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ। ਸਬੰਧਤ ਪੈਰੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“14, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਗਮ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕੁਝ ਸੰਪਤੀਆਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਜਾਂ ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹੋਣ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਡਿਫਾਲਟਰ ਪਾਰਟੀ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਡਿਫਾਲਟ ਨਹੀਂ ਹੋ

ਸਕਦਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਕਲਪਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਮਾਨਤ ਜਾਂ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀਆਂ ਦੇਣਦਾਰੀਆਂ ਉਦੋਂ ਹੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਡਿਫਾਲਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

27. ਵਿਧਾਨਕ ਇਰਾਦਾ, ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਗਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਤੇ 31 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸੰਸਦ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਮਾਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਵਿੱਚ ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਧਾਰਾ 31 ਉਦਯੋਗਿਕ ਸਰੋਕਾਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਇਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ। ਪਾਰਲੀਮੈਂਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਕੇਵਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਕੇ ਇਸਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਉਪਾਅ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਹੈ।

(8) ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ *ਏਪੀਸਟੇਟ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਪਾਅ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ। *ਕਰਨਾਟਕ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸ਼ੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ* ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਰੱਖੀ ਸੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਥੇ ਪਹਿਲਾਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(9) ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਅਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਢਾਂਚਾ (6) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਜੇ ਸਵਾਲ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:-

"ਕੀ ਧਿਰਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿੱਤੀ ਸੰਸਥਾ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ?"

(10) ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਬਾਂਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪਾਰਟੀਆਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਜੋ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 31 ਅਤੇ 32 ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਟਾ ਭਾਗ under ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

(21) ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਣ ਵਾਲੀਆਂ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਸਮਝੌਤਾ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਸੰਪੱਤੀ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਗਮ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦਾ। ਐਕਟ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 29 ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਕੱਲੇ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (ਸੀ) ਵਿੱਚ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ, ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਗਾਰੰਟਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸਪਸ਼ਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ। ਪ੍ਰਬੰਧਨ ਅਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ। ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 31 ਜਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਜੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਗਾਰੰਟਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਪਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ, ਜਿਸਦਾ ਐਕਟ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਰਗੇਜ ਡੀਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟਰ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਅਤੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸਨੂੰ ਵੇਚਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29.

VI. ਸਿੱਟਾ

22. ਉਪਰੋਕਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਰਟੀਆਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਸਿਰਫ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। "

(11) ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਜਸਬੀਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਉਦਯੋਗਿਕ ਵਿਕਾਸ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟਡ, ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (7) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਹੁਣ ਚੰਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ। ਪਰਮਜੀਤ ਸਿੰਘ ਆਹੂਜਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪੂਰਵ-ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਦੀ ਬਾਈਡਿੰਗ ਪੂਰਵ ਅਤੇ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ

(7) AIR2002(P&H)74(1)

ਕਰਨਾਟਕ ਸਟੇਟ ਫਾਈਨੈਂਸੀਅਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ), ਇਹ ਮੁੱਦਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

(12) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਲਈ ਪੂਰੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫੈਸਲੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ।

(13) ਐਚ.ਐਸ.ਬਾਸਵਰਾਜ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਬੈਂਕ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ, ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਗਾਰੰਟਰ/ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਸਹਿ-ਵਿਆਪਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੂਰਿਆ ਆਟੋ ਇੰਡਸਟਰੀਜ਼ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਵਾਲ ਘੜਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਨਿਗਮ ਕੋਲ ਬਿਨਾਂ ਕੋਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾਇਦਾਦ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵਿਆਜ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਫੈਸਲਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਟਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਨਿਗਮ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਹੋਏ ਸਮਝੌਤੇ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਆਜ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(14) ਉਪਰੋਕਤ ਅਤੇ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ ਵਿੱਤੀ ਨਿਗਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਅਤੇ ਸ਼ਿਵਚਰਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 29 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਮਾਨਤ/ਗਾਰੰਟਰ ਅਤੇ ਇਕੱਲੇ ਉਦਯੋਗਿਕ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਗਿਰਵੀ ਰੱਖੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(15) ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਨੰ. 2709/2719 ਵਾਰਡ ਨੰ. 8, ਸਰਹਿੰਦ ਮੰਡੀ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਫਤਹਿਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਕਾਤਮਕ ਕਬਜ਼ਾ ਲੈਣ ਸਬੰਧੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਗਮ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਕਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪੇ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਚਾਰ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਮੁੱਖ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਰਕਮ ਦੀ ਗਾਰੰਟੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੀ ਕਲੀਅਰੈਂਸ ਤੱਕ ਘਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੈ।

ਐਸ ਗੁਪਤਾ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ

ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ